

GŁOS LUBAWSKI

POLSKO-KATOLICKA GAZETA BEZPARTYJNA NA POWIAT LUBAWSKI I OKOLICE

Wychodzi trzy razy tygodniowo: we wtorek, czwartek i sobotę.

Przedpłata: miesięczna wynosi 80 groszy z doręczeniem 1 złoty, kwartalna wynosi 2,40 zł. z doręczeniem 3,00 zł.

W wypadkach nieprzewidzianych spowodowanych siłą wyższą (przeszkód w zakładzie, złożenia pracy i t.p.) abonent nie ma prawa żądać niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Ogłoszenia: za ogłoszenie od wiersza 1 mm. na str. 6-lam. 15 gr. na str. 2-lam. 50 gr., ogłoszenia drobne słowo 20 gr.

Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

Telefon Nr. 59. Konto czekowe P. K. O. Nr. 145266.

Członkami drukarni B. Miłoszewskiego w Nowemście n. Drw.

Rok II.

Nowemiasto n. Drwęcą, sobota dnia 27. lipca 1935 r.

Nr. 88

Niewyżyskane możliwości

oddłużenia gospodarstw rolnych.

Rolnik przeżywa ciężkie czasy. Ceny jego produktów spadły katastrofalnie. Ale i pozatem ciąży na nim zmora, długi... Jak wygospodarować przy niskich cenach zbóż i artykułów hodowlanych tyle, by starczyło i na wyżycie i na obsługę długu?

Zagadnienie to zostało załatwione jeszcze w r. 1934. W formie czterech dekretów Prezydenta Rzplitej t. zw. „dekretów oddłużeniowych”.

Jednak praktyka wykazuje, że korzystanie z tych dekretów jeszcze nie dotarło do najdalejzych środowisk wieśniaczych, jeszcze nie objęło tych wszystkich, którzy mogliby skorzystać z dobrodziejstwa zarządzeń, mających na celu umniejszenie ciężaru zadłużenia.

Trzeba więc uświadomić właścicielstwo w tym względzie. Trzeba rolnikowi, mającemu gospodarstwo poniżej 50 hektarów a w niektórych powiatach nawet poniżej 100 ha — ułatwić akcję oddłużeniową.

Bo nie należy sądzić, że to oddłużenie dokonane się może automatycznie, bez starań ze strony zadłużonego rolnika. I owszem, są pewne długi rolnicze w Państwowym Banku Rolnym które zostają zmniejszone bez starań dłużnika. Np. te, które pochodzą z parcelacji, z osad rentowych (na zachodnich połaciach państwa, z przedwojennych pożyczek w b. rosyjskim banku włościańskim).

Ale pozatem jest szereg długów, o których zmniejszenie, wzgl. o ulgi musi się rolnik sam postarać.

A więc:

1) jeżeli rolnik jest właścicielem osady rentowej, a raty rentowe ma większe niż 12 zł od hektara w powiatach chojnickim, kartuskim, kościerskim i morskim, albo 20 złotych od ha w pozostałych powiatach województwa pomorskiego, albo 25 zł od ha w woj. poznańskim i górnośląskiej części woj. śląskiego — to powinien do dnia 28 października bieżącego roku składać podania do wojewody o obniżenie rat rentowych.

2) jeżeli rolnik zaciągnął pożyczkę w obligacjach meljoracyjnych Państw. Banku Rolnego a urządzenia meljoracyjne działają źle, to powinien zwrócić się do Państwowego Banku Rolnego z prośbą o przysłanie komisji, która ustali czy należy przyznać dalsze ulgi, ponad udzielane przez Państw. Bank Rolny bez żadnych starań.

3) jeżeli rolnik winien jest osobie prywatnej resztę należności za ziemię, kupioną w czasie od 1 stycznia 1926 roku do 1 lipca 1932 r., to powinien zwrócić się do Powiatowego Urzędu Rozjemczego z prośbą o zmniejszenie jego długu.

4) jeżeli rolnik ma dług z powodu działów rodzinnych lub spadku, powstały w czasie od 1 stycznia 1926 r. do 1 lipca 1932 roku, to również powinien zwrócić się do Powiatowego Urzędu Rozjemczego z prośbą o zmniejszenie długu.

5) jeżeli rolnik ma dług krótkoterminowy w wekslach, lub jako niedopłacona reszta za wzięte towary, albo t. p., a wierzycielem jest Państwowy Bank Rolny, bank prywatny, spółdzielnia lub podobna instytucja to trzeba się zwrócić do swego wierzyciela z prośbą o zawarcie układu konwersyjnego na Bank Akceptacyjny. Na zasadzie takiego układu rolnik będzie miał rozłożony swój dług na raty na 14 lat przy oprocentowaniu 4 1/2 proc. rocznie.

Gdyby instytucja wierzycielska odmawiała układu, trzeba natychmiast złożyć podanie do Powiatowego Urzędu Rozjemczego, żeby wstrzymać egzekucję.

6) Jeżeli rolnik ma dług krótkoterminowy u kupca, kapitalisty, udzielającego pożyczek na procent i t.p., to należy zawiadomić wierzyciela

Zastanówmy się trochę i osądźmy...

Papierowi bohaterowie, a w rzeczywistości tchórze i truciele dusz polskich.

Każdemu, kto uważnie czyta pisma opozycyjne, naświetlające zagadnienie wyborów do Sejmu i Sonatu, mimowoli nasuwa się pytanie: kto właściwie redaguje pismo opozycyjne i jaka jest narodowa wartość tych ludzi.

Czy redaktorami tych pism są Polacy prawdziwi, szczerzy i gorący, oddani patrioci, a nie tylko z nazwy i pochodzenia, czy też zwykli bez czci i wiary najmici sił wrogich dla państwa polskiego, dążących za wszelką cenę do skłócenia narodu polskiego i osłabienia jego poczucia narodowego i obowiązków państwowych oraz do siania nienawiści i osłabienia w ten sposób siły i potęgi naszego państwa. A wszak od tego jeden tylko krok do utracenia wolności i bytu niepodległego.

Tyle jest przecież w tych pismach zawartego łajdactwa, podłości, ohydy i początków wyszczerzającej z każdego słowa zdrady narodowej i państwowej. Takie do najwyższych granic doprowadzone spodenie sumienia i uczciwości ludzkiej i publicystycznej.

Wstrętne i ohydne bajoro.

Stu kilkudziesięciu tak zwanych „bożków partyjnych” dąży za pomocą swej sprzedanej partyjnej prasy do zgangrenowania duszy polskiej społeczeństwa. Do zatruć wzywani partyjnej zgnilizny czystej atmosfery obecnego życia zbiorowego.

Zastanawia tupet, nahałstwo i bezczelność tych panów. Nie mają odwagi stanąć do uczciwej i lojalnej walki wyborczej do Sejmu i Senatu. Boją się śmiertelnie rozgrywki, w której jednym i bezstronnym sędzią będzie polski naród i on wypowiedzie swój ostateczny sąd i oceni i doceni należyście każdego kandydata na reprezentanta do ciał ustawodawczych.

O, bo gdyby ci panowie mieli odrobinę bodaj pewności i nadziei że kandydatury ich do

ciał ustawodawczych przejdą, to wtedy hurmem wszyscy poszliby do wyborów. Walczyliby jak lwy, byle tylko dostać się na zaszczytne ławy poselskie lub senatorskie. Lecz do tego trzeba posiadać zwolenników. Niestety — zwolenników tych partyjni macherzy nie mają w takiej ilości, która byłaby gwarantem otrzymania mandatu poselskiego albo senatorskiego. I stąd płynnie też ta nienawiść i ta wściekłość bezprzytomna i bezprzykładna. Wolą więc, zamiast kompromitować się publicznie przy wyborach, udawać z konieczności bohaterów... papierowych, wprawiających przytem w społeczeństwo, że oni dobrowolnie rezygnują z mandatów.

Śmieszni, papierowi bohaterowie. Karzełki żerujące jeszcze na pewnych odcinkach polskiego społeczeństwa i starannie ukrywają się za okopy swej partyjnej, sprzedanej prasy.

Bieg życia jest najlepszym sprawdzianem i wykładnikiem istotnego układu sił w społeczeństwie. Dni 8 i 15 września będą dniami, w których zdrowa, szczerze patriotyczna, narodowa i katolicka myśl Polska zwycięży.

Współczesne pokolenie polskie należyście oceniło już wartość demagogów partyjnych i w poczuciu swej wielkiej dziejowej odpowiedzialności i swych obowiązków państwowych i narodowych, wybierze godnych i cieszących się ogólnym zaufaniem społeczeństwa ludzi do Sejmu i Senatu.

Na trzech tronach oparta będzie w ciężkim trudzie i pracy codziennej budowa nowej Polski: Rząd, Sejm — Senat i społeczeństwo — oni to zgodnie i harmonijnie wykonywać będą wielki i trwały po wieki gmach naszej wolnej i ponad wszystko umiłowanej Ojczyzny i dobrobyt społeczny.

Spisy wyborców do Sejmu będą wyłożone do publicznego wglądu.

Spis wyborców do Sejmu będą wydane w biurze danej obwodowej komisji wyborczej codziennie przez pięć godzin, począwszy od dnia 23 do dnia 30 po zarządzeniu wyborów do Sejmu. Podczas wyłożenia spisów każdy obywatel, mający prawo wybierania do Sejmu, może je przeglądać, robiąc z nich wyciągi oraz wnosić reklamacje.

Reklamacje mogą być wnoszone: a) spowodu pominięcia w spisie uprawnionego do głosowania; b) spowodu wciągnięcia do spisu osoby nieuprawnionej do głosowania.

Reklamacje mogą być wnoszone na piśmie lub ustnie do protokołu ze wskazaniem dowodów. Komisja obwodowa załatwi reklamacje niezwłocznie. W razie potrzeby Komisja może

że spłata długu dokonana będzie na raty, w ciągu 14 lat, w 28 równych ratach, płatnych 1 kwietnia i 1 października każdego roku, przy czym do każdej raty dodany będzie procent, w wysokości 3 proc. rocznie. Jeżeli po ustaleniu tych rat dłużnik będzie mógł spłacać je przedterminowo, w wysokości co najmniej jednej półrocznej raty, to każde wpłacone wierzycielowi 100 zł będzie liczone za 150 zł długu.

Oto w ogólnych zarysach te wielkie możliwości, stojące do dyspozycji zadłużonego rolnika — niestety możliwości powielokrotnie niewyżyskane z powodu braku uświadomienia i nieporadności.

Trzeba więc, aby do każdego zadłużonego włościanina dotarła wieść o ulgach, o jakie może się wstrzymać.

Kto winien go w tej mierze uświadomić? Każdy wójt i sołtys, każdy nauczyciel wiejski, zarząd każdej wiejskiej organizacji społecznej. Bo przecież oczywistą jest rzeczą, że gospodarz

zażądać przedłożenia a także uzupełnienia dowodów.

Ostatecznie ustalony spis wyborców będzie w przededniu głosowania wyłożony do publicznego przeglądu przez pięć godzin w biurze obwodowej komisji wyborczej.

Hołd francuskich przyjaciół Polski.

WARSZAWA. W pierwszych dniach sierpnia br. przybędzie do Polski delegacja stowarzyszenia „Les amis de la Pologne” z p. Roze Bailly, prezeską stowarzyszenia na czele. Delegacja weźmie udział w sypaniu kopca na Sowińcu, gdzie złoży ziemię z pobojuwisk francuskich, na których walczyły oddziały polskie pod Artois i pod Verdun i z kopalń, w których pracują górnicy polscy.

Delegacja wiezie ze sobą adres hołdowniczy dla Pana Prezydenta R. P. Na 400 kartach welinu znajdują się podpisy członków stowarzyszenia „Les amis de la Pologne”.

któremu zostaną zmniejszone długi, będzie mógł część swego dochodu przeznaczyć na liczne potrzeby, których sobie dotychczas z konieczności odmawiał — a więc da zarobek i rzemieślnikowi i sklepikarzowi i spółdzielni, będzie też mógł brać czynniejszy udział w pracy społecznej dla podniesienia ogólnego dobrobytu gromady wiejskiej.

I jeszcze jedno, trzeba tego człowieka stanowczo uchronić przed elementami, chętnie żerującymi między ludźmi, obciążonymi ciężarem długów, a więc przed usługami doradcami pokątnymi, pośrednikami, rzekłbym „biurami podania”. Trzeba rolnika przekonać, że o pomoc i informacje ma się z całym zaufaniem zwrócić bezpośrednio do Powiatowych Urzędów Rozjemczych lub Biur Finansowo-Rolnych. Tam mu już wskażą, co ma robić, aby uwolnić się od mory długu, a postarać się o te ulgi, które mu się z prawa należą.

